

התחלות ותקווה/ דף למנחה

פתיחה למנחה

כל ההתחלות יפות, כל ההתחלות מרגשות, כל ההתחלות גם קשות. ובשנים האלה נוספים לקשיי ההתחלה גם ימי השנה של שנות המערכה, מתוך מצב המלחמה. זו התחלה מתוך שנושאת את תעצומות המלחמה, לצד ימי השנה המצטברים, אבל זו התחלה שהיא בחירה בתקווה. בחירה מתוך ההתלכדות הישראלית שידענו בפתחת המערכה, התלכדות שנושאים לוחמי המילואים על גבם יחד עם משפחותיהם, ולצד פצועי המערכה, הנפגעים המפונים. התלכדות שלכולנו חלק בה בעת שאנו מתגייסים לפעולה המשותפת למענם ואיתם בכל שדות הפעילות האזרחיים, יום יום, שעה שעה. הלימוד שלפנינו מוקדש לקושי של התחלה לנוכח קושי ושער משבר, והוא מניח את החלום והתקווה כמנוע חיוני להפוך את קשיי ההתחלה למסע מתחדש ופורה.

שאלות מנחות למקורות בדף הלימוד שבעמוד הבא להתחיל פול אכזבות ולקוות / נתן חופשי

- מה לב הסיפור בעיניך?
- מה האתגר שמציב בפנינו הסיפור?
- ומה הדרך להתמודד פול האתגר לפי הסיפור?
- ג. שתפו בחוויות חיים של התמודדות דומה? מאיפה שואבים תקווה וטעם?

כל ההתחלות קשות / איתן פסורי

- א. ספרנו שורות בשיר שהתחברתן אליהן.
- ב. איזה בית הייתם מוסיפים לשיר? מה קשה לכם בתחילת שנה כמו זו שלפנינו? איך ומי יכולים לעזור לכם להתמודד עם הקושי?

להתחיל מהחלום/ אהרון דוד גורדון

- א. נסחו את טענת הקטע במילים שלכם.
- ב. ההתחלה כאן מביאה עימה תקווה עצומה וחלום של אפשרויות אדירות, איך נעזרים בכוחו המניע של חלום גדול?
- ג. שתפו בחלומות גדולים שלכם לשנה שבפתח.

סיכום

לסיום המפגש נאסוף מהמשתתפים התייחסויות למסקנות שלהם בעקבות הלימוד והשיחה. נזמין סבב של ליקוטי עצות מהחברים- 'שורות פתיחה'- טיפים מנסיון החיים שלנו, איך לפתוח דפים חדשים, איך לצאת ביחד לדרך משותפת?

הלימוד מוקדש לזכרו של אביתר עטואר

אביתר עטואר, רס"ל (במיל') מראש העין, לוחם בגדס"ר 6310, חטיבת 'ירושלים' (16), נפל בקרב במרכז רצועת עזה. ב"ט באב התשפ"ד (23 באוגוסט 2024), בן 24 בנופלו. אביתר היה מבוגרי שנת השירות של השומר החדש במחזור ט' במצפה כרם בן זמרה. היה מתנדב בולט בקבוצתו ואהוב על חבריו, יהי זכרו ברוך.

להתחיל עול אכזבות ולקוות/ סיפור מהחלוץ נתן חופשי

כל ההתחלות קשות/ איתן מסורי (פילים ולחן)

סיפור החלוץ נתן חופשי:

כשנסענו לארץ ישראל הגענו תחילה לפלון חיים ברוך ביפו. בחדר האוכל המלא בחורים ובחורות קיבלו את פנינו ברעש גדול, פינו לנו מקום לשבת, ושאלו אותנו שאלות מכאיבות. לצידי ישב בחור גבוה וזקוף קומה בשם הירשל שליפר, שומר בכרם ברחובות, ששאל אותי: "למה באתם? היש עוד מעט כסף בכיסך? היום מפליגה מחוף יפו אוניה החוזרת לרוסיה ויכול אתה להספיק לחזור בה בטרם תישאר כאן ללא פרוטה בכיס". השאלות כאבו וגם העובדה שנשאלו ביידיש. הבלגתי ועניתי לו בנחת ובעברית: "תרשה נא לנו לראות הכול בעינינו, ואחר כך נדע להחליט בעצמנו!"

אחרי שסיימנו לאכול הגיש לנו בן שיחי אשכולות ענבים טובים למראה וטעימים למאכל. אכלתי בעונג רב וכולי תמיהה: כיצד יכול אדם לבגוד בארץ המגדלת פרי נחמד כזה? תמיהתי גדלה עוד לאין שיעור כאשר סיימנו כולנו את הארוחה, והבחורים קמו והזיזו ברעש גדול את השולחנות והכיסאות הצידה, פתחו בריקוד כללי, והכריחו גם אותנו להשתתף בו כשבפיהם הזמר "שירה חדשה שיבחו גאולים". הכיצד? ריקוד בצוהרי היום ללא כל טעם וסיבה? וזמר זה, פילים יקרות אלה של עליזי גאולה בפיהם של מוציאי דיבת הארץ רעה! הוקל מעט ללב בהיאבקות האדירה בין חיבת הארץ וכיסופי גאולה ובין המציאות הקשה והאכזרית.

(מתוך: פוקי צור, תאריך זבולון וחנינא פורת (עורכים), כאן על פני האדמה, עמ' 16)

להתחיל מהחלום/ אהרון דוד גורדון

צעד בצעד / בדרך ליעד
ויש מכשולים די גבוהים.
שמש ורוח / ואין פנאי לנוח
ודאי זה בכלל לא נעים.

הרחק אל האופק / בהולם הדופק
כי זה מה שיש בחיים.
הבט קצת למעלה, / עוד צעד והלאה,
ימים נחמדים שם באים.

כל ההתחלות קשות
אבל אחר כך קל יותר.
כל ההתחלות קשות
אסור אף-פעם לוותר!

איך היא מסתכלת / בך ושואלת:
מדוע אתה כה עייף?
והיא לא יודעת / כמה מייגעת
הדרך הזו עד כאב.

אבל כבר הגעת / למה שחלמת
אחרי מאמץ לא קטן.
כמעט שנפלת, / אבל התגברת.
מה טוב שהגעת לכאן!

מעטה, עם בוא כוחות צעירים חדשים, מלאים רצון ומרץ חיים, בריאים, מתעוררת במחננו רוח חדשה, שהיתה מביאה לאיחוד אמיתי, לאיחוד של אחווה ושל עבודה פוריה. ומי יודע אם לא היתה זאת התחלה להתעוררות עליונה של כל העם... להתעוררות עליונה כזו היו עיני נשואות כל הימים. יאמר מי שירצה בכך מה שיאמר, בעיני אני חשובה התעוררות עליונה כזאת בתור כוח גואל מכל קפיטלים, מכל פוליטיקה, מכל הצהרות, מכל חסד לאומים או צדק הפרוליטריון. לו רק הקיפה ההתעוררות העליונה את כל העם, לו הקיפה לפי שעה אפילו רק חלק גדול או החלק היותר חי מהעם, כי עתה היינו יכולים לקוות הרבה יותר ממה שאנחנו יכולים עתה. ודוקא עתה יש מקום להתעוררות עליונה כזאת, לא מתוך הצהרות, לא בכוח ורסיל או אמסטרדם, כי אם מכל ההריגות והטביחות, העינויים והעלבונות... ודוקא עתה, בתוך ההתעוררות האנושית הכללית, בשעה שביחד עם האינסטינקטים השפלים התעוררו באנושות גם הכוחות העליונים לתבוע את עלבונם ולבקש את תיקונם, דוקא עתה היתה התעוררות עליונה כזאת יכולה להשיג כוח חיוני ואפילו מדיני כזה שלא שערנוהו מעולם, כמובן, לו לבשה ההתעוררות צורה של תנועה לאומית כבירה מעין התנועות הדתיות הגדולות.